



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: J. V., narozený dne X,
bytem X,
zastoupený JUDr. Emilem Flegem, advokátem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha,
proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2024, č. j. PK-DSH/6223/24,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 26. 4. 2024, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2024, č. j. PK-DSH/6223/24 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravní úřad (dále jen Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

„prvostupňový orgán“) ze dne 7. 2. 2024, č. j. OD/2019/24/Ka (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byly pro nedůvodnost zamítnuty námitky žalobce proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidičů u osoby žalobce za 7 přestupků spáchaných ve dnech 21. 1. 2020, 28. 2. 2020, 13. 12. 2020, 11. 4. 2021, 20. 4. 2022, 16. 5. 2023 a 3. 1. 2024, a to porušením tam uvedených konkrétních povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a provedený záznam o dosažení 12 bodů ke dni 3. 1. 2024 byl potvrzen.

II.

Žaloba

3. Žalobce ve své žalobě uplatnil jedinou žalobní námitku, a to nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
4. Žalobce namítal, že tvrzení žalovaného obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že žalobce své blanketní odvolání nedoplnil, je objektivně nepravdivé, neboť žalobce odvolání odůvodnil „podáním doručeným dne 15. 3. 2024 prvoinstančnímu správnímu orgánu“. Rovněž namítal, že prvostupňový orgán žalovanému postoupil odvolání se spisovým materiálem až 21. 3. 2024, tedy v době, kdy již měl 6 dní doplnění odvolání v dispozici, a neexistoval tedy žádný objektivní důvod, aby žalovanému nepostoupil spisový materiál, včetně doplnění odůvodnění odvolání. Podle žalobce od doplnění odůvodnění odvolání do vypravení napadeného rozhodnutí uplynulo celkem 38 dní, po které měly správní orgány odvolací argumentaci k dispozici.
5. S odkazem na § 82 odst. 9 správního řádu žalobce namítal, že žalovaný nepřezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v (doplněném) odvolání a těmito námitkami se nijak nezabýval. To podle žalobce zakládá nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, jež je dána zejména tehdy, pokud se odvolací správní orgán zcela opomenul vypořádat s některou z námitek uplatněných v odvolání – „v daném případě se nevypořádal ani s jednou námitkou“. Žalobce má za to, že na daný případ „dopadá např. rozhodnutí NSS ze dne 19. 12. 2008, sp. zn. 8 Afs 66/2008, podle kterého „nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o odvolání se všemi odvolacími námitkami, zatíží tím své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Tuto vadu nelze zhojit vyvrácením námitek ve vyjádření k žalobě“.
6. Žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření doručeném soudu dne 30. 5. 2024 k žalobním tvrzením uvedl, že žalobce na základě výzvy k doplnění odvolání toto doplnění skutečně zaslal, ovšem nikoli prvostupňovému orgánu, ale orgánu odvolacímu (Krajskému úřadu Plzeňského kraje), který jej obdržel dne 16. 3. 2024. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný spisový materiál v předmětné věci obdržel až dne 21. 3. 2024, a to s vyjádřením, že v tomto případě se jedná o tzv. blanketní odvolání, nedošlo bohužel ke spárování těchto písemností a odvolání žalobce bylo považováno za nedoplněné o odvolací důvody.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

8. Žalovaný po prostudování doplnění odvolání konstatoval, že uvedené odvolací důvody nemají žádný vliv na konečný výsledek napadeného rozhodnutí. Žalovaný je přesvědčen, že žalobce skutečně dosáhl celkové hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a z tohoto důvodu mu dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu musí být odňato řidičské oprávnění.
9. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud předmětnou žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV.

Průběh řízení

10. Soud konstatuje, že žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí byla podána včas, neboť zákonná lhůta dvou měsíců byla dodržena. Napadené rozhodnutí totiž bylo žalobci (resp. jeho předchozímu právnímu zástupci) doručeno dne 25. 4. 2024 a předmětná žaloba byla soudu doručena již následujícího dne, tj. 26. 4. 2024. Soud dále konstatuje, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (žalobce byl adresátem napadeného rozhodnutí), proti žalovanému, který je pasivně legitimován (jako odvolací orgán, který vydal napadené rozhodnutí), po vyčerpání řádných opravných prostředků (žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, proti kterému již nebylo odvolání přípustné) a obsahuje všechny požadované formální náležitosti. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.
11. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil (ve sdělení ze dne 13. 5. 2024) a žalobce v soudem stanovené lhůtě nevyjádřil zájem na konání jednání, ač byl v dané souvislosti řádně poučen o důsledcích případného nesdělení požadavku na konání ústního jednání.

V.

Posouzení věci soudem

12. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a svůj přezkum učinil v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud rovněž přezkoumal napadené rozhodnutí z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti, tj. vad ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s. a dále vad, které by bránily přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS). Soud konstatuje, že žádné takové vady neshledal.
13. Poté, co soud v projednávané věci přezkoumal napadené rozhodnutí a předmětný správní spis, dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
14. Vzhledem k tomu, že správní spis, ve spojení s nespornými tvrzeními účastníků řízení, poskytoval dostatečný podklad pro posouzení žalobních námitek a pro rozhodnutí předmětné věci, soud neprováděl žádné dokazování. Žalobce ve své žalobě označil jako důkaz pouze doručenkou o dodání datové zprávy obsahující doplnění odvolání, ovšem skutečnost, kdy a komu byla uvedena datová zpráva, vyplynula ze skutkových tvrzení účastníků řízení (podrobněji viz níže). Žalovaný žádný důkazní návrh neučinil. Soud rekapituluje podstatný obsah správního spisu následovně.
15. Písemností ze dne 8. 1. 2024 oznámil prvostupňový orgán žalobci dosažení 12 bodů v registru řidičů. Tato písemnost byla žalobci doručena dne 25. 1. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

16. Proti záznamu bodů žalobce podal námitky, které byly prvostupňovému orgánu doručeny dne 30. 1. 2024 prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu, posléze doplněny písemně doporučeným psaním doručeným dne 1. 2. 2024. Text námitek zněl následovně: „*Podávám podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu námitky proti všem jednotlivým záznamům bodů v registru řidičů. Navrhuji opatření podkladů pro záznam bodů v registru řidičů, především kopie příkazových bloků a další podklady. Záznam 12 bodů byl proveden neoprávněně.*“
17. Prvostupňový orgán svým shora specifikovaným rozhodnutím námitky žalobce jako nedůvodné zamítl a provedený záznam 12 bodů potvrdil (žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 8. 2. 2024). V odůvodnění svého rozhodnutí prvostupňový orgán nejprve uvedl následující shrnutí přestupků zaznamenaných v bodovém registru a majících vliv na dosažení 12 bodů:
- (i) Dne 21. 1. 2020 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem hovorové nebo záznamové zařízení. Do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 2 body.
 - (ii) Dne 28. 2. 2020 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič držel v ruce nebo jiným způsobem hovorové nebo záznamové zařízení. Do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 2 body.
 - (iii) Dne 13. 12. 2020 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec. Do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 3 body.
 - (iv) Dne 11. 4. 2021 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci. Do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 2 body.
 - (v) Dne 20. 4. 2022 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci. Do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 3 body.
 - (vi) Dne 16. 5. 2023 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 3 body.
 - (vii) Dne 3. 1. 2024 se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič držel v ruce nebo jiným způsobem hovorové nebo záznamové zařízení. Do bodového hodnocení mu byly zaznamenány 2 body.

K uvedenému výčtu prvostupňový orgán poznamenal, že dne 12. 4. 2022 byly žalobci odečteny 4 body z důvodu 12 měsíců bez spáchání přestupku. Starší záznamy o přestupcích žalobce prvostupňový orgán nepřezkoumával, neboť neměly vliv na dosažení 12 bodů. Prvostupňový orgán poté v reakci na podané námitky žalobce uvedl, že ztotožnil přestupky uvedené v oznámeních o přestupcích zaslaných mu ze strany orgánů policie s údaji zapsanými v registru řidičů, přičemž v žádném ze záznamů nenalezl rozdíl. Rovněž konstatoval, že body byly zaznamenány v souladu se zákonem o silničním provozu. Prvostupňový orgán dále poukázal na omezený rozsah přezkumu prováděný v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů a poté odůvodnil, proč si nevyžadoval ověřené kopie vydaných příkazových bloků, a to tím, že žalobce v námitkách neuvedl žádné

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

konkrétní skutečnosti, pro které by měly být příkazové bloky vadné. Prvostupňový orgán odkázal na konkrétní judikaturu Nejvyššího správního soudu, ve které spatřoval pro takový svůj postup oporu. Dále akcentoval, že nemá pochyb o tom, že se žalobce dopustil předmětných přestupků, a to na základě jemu zasílaných oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, a že tím, kdo tvrdí nesprávnost údajů, je žalobce, ovšem ten ani nenavrhl žádné konkrétní důkazy o tom, že přestupky nespáchal. Prvostupňový orgán tak neměl žádné relevantní skutečnosti, které by přezkoumával, a proto přistoupil k vydání rozhodnutí, neboť spolehlivě zjistil skutkový stav. Závěrem konstatoval, že z uvedených důvodů postupoval v souladu s § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, tj. námitky žalobce zamítl a provedené záznamy potvrdil, přičemž prvním úkonem v řízení bylo vydání rozhodnutí. Prvostupňové rozhodnutí rovněž obsahovalo poučení o možnosti podat odvolání, a to ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje, prostřednictvím prvostupňového orgánu, přičemž odvolání musí mít předepsané náležitosti.

18. Dne 23. 2. 2024 žalobce podal blanketní odvolání. Dne 26. 2. 2024 byla prvostupňovému orgánu doručena plná moc k zastupování žalobce Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem. Dne 26. 2. 2024 prvostupňový orgán odeslal žalobci (a poté ještě dne 27. 2. 2024 i nově zvolenému zástupci žalobce) výzvu k doplnění odvolání ve lhůtě 10 dnů od doručení daných písemností. Dne 28. 2. 2024 bylo umožněno zástupci žalobce nahlédnout do spisové dokumentace a pořídit fotokopie vybraných písemností.
19. Dne 21. 3. 2024 prvostupňový orgán postoupil odvolání žalobce spolu se spisovou dokumentací žalovanému, přičemž mu sdělil, že žalobce ani jeho zástupce ve stanovené lhůtě odvolání směřující proti prvostupňovému rozhodnutí nedoplňli.
20. Dne 19. 4. 2024 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu, včetně výčtu předmětných přestupků a jejich bodového ohodnocení, pro které žalobce dosáhl celkové hranice 12 bodů. Dále konstatoval, že na základě § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal rozhodnutí a jemu přecházející řízení z hlediska souladu s právními předpisy v celém rozsahu a neshledal žádné pochybení prvostupňového orgánu. Podle žalovaného prvostupňový orgán dostal zákonnému požadavku dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, když vydal napadené rozhodnutí jako první úkon v řízení, jelikož žalobce v rámci podaných námitek neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, či konkrétní důvod, pro který nesouhlasí s některým z bodových záznamů, a tudíž nevystal důvod k opatření některého z pokutových bloků. Dále žalovaný uvedl, že z hlediska správnosti přezkoumává odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Podle žalovaného žalobce ve svých námitkách neuvedl, v jakém rozsahu některé z dílčích rozhodnutí o přestupku napadá, či v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí nebo jemu předcházejícího řízení. Žalovaný přezkoumal napadené rozhodnutí a jemu předcházející proces z hlediska souladu s právními předpisy a neshledal žádné pochybení prvostupňového orgánu. Rovněž neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti prvostupňového rozhodnutí. Uvedl, že v rámci přezkumu se důkladně zabýval otázkou, zda prvostupňový orgán dostal požadavku dle § 3 a § 52 správního řádu, a shledal, že ve věci bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu, neboť prvostupňový orgán ztotožnil údaje uvedené v oznámeních o uložení pokuty příkazem na místě s údaji zaznamenanými v registru řidičů a v žádném ze záznamů nenalezl rozdílu. Žalovaný dále konstatoval, že veškeré důkazy byly provedeny v souladu se zákonem a dále že se prvostupňový orgán v odůvodnění svého rozhodnutí řádně vypořádal se všemi Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

námitkami žalobce. Žalovaný tak neshledal důvody pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť toto rozhodnutí je správné a souladné se zákonem, a proto odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

21. Jako poslední položka správního spisu předloženého soudu (v části vedené žalovaným pro účely odvolacího řízení) bylo založeno nedatované podání žalobce, na kterém je ručně uvedeno mezi údaji o sp. zn. a č. j. datum 16. 3. 2024 (dle spisového přehledu jde o datum doručení). Uvedené podání je koncipováno jako doplnění odvolání, a to tím způsobem, že prvé slovo textu žalobcova odvolání „Podávám“ [odvolání proti rozhodnutí...] bylo nahrazeno slovem „Doplňuji“ [odvolání proti rozhodnutí...] a poté je zkopírován text odvolání. Za tímto zkopírovaným textem je doplněn následující text uvozený slovem „odůvodnění“: „*Správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl, že účastník řízení „žádné konkrétní důkazy, kterými by prokázal, že přestupky nespáchal, nebo jsou záznamy v registru bodů nesprávné, nenavrhl. Proto nemá správní orgán žádné relevantní skutečnosti, které by přezkoumával“. Odvolatel však nic takového navrhnout nemohl, jelikož správním orgánem nebyl vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, navrhnout důkazy a uplatňovat jakýmkoli způsobem svá procesní práva. Správní orgán namísto toho vydal pro odvolatele překvapivé rozhodnutí. Takový postup je nezákonný a odvolatel navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.“.*- 22. Soud úvodem svého posouzení důvodnosti žaloby s ohledem na její obsah předesílá, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, konstatoval následující závěry vyjádřené formou právních vět: „*I. Ličení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“* (všechna podtržení v citacích uvedených v tomto rozsudku byla doplněna – pozn. soudu). Později pak rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, konstatoval následující: „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“.*- 23. Žalobce v žalobě uplatnil pouze jedinou žalobní námitku, a to nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, kterou spatřuje v tom, že se žalovaný „nevypořádal ani s jednou [odvolací] námitkou“. Žalobce namítá, že žalovaný nepravdivě v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že žalobce své blanketní odvolání nedoplnil,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

neboť on odvolání odůvodnil „*podáním doručeným dne 15. 3. 2024 prvoinstančnímu správnímu orgánu*“. Žádné jiné námitky žalobce v žalobě neuplatnil.

24. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně potvrdil, že žalobce na základě výzvy k doplnění odvolání skutečně takové doplnění zaslal. Současně ale žalovaný upozornil, že žalobce doplnění odvolání zaslal nikoli prvostupňovému orgánu, ale přímo orgánu odvolacímu (tj. žalovanému), který jej sice obdržel dne 16. 3. 2024, ovšem v té době ještě neměl spisový materiál (ten obdržel až dne 21. 3. 2024), a proto „*nedošlo bohužel ke spárování těchto písemností a odvolání žalobce bylo považováno za nedoplněné o odvolací důvody*“. I přes tuto skutečnost žalovaný vyjádřil přesvědčení, že doplněné odvolací důvody nemají žádný vliv na konečný výsledek napadeného rozhodnutí.
25. Je tudíž zřejmé, že podstatou sporu je pouze jediná otázka, a to zda za skutkových okolností daného případu způsobilo mylné domnění žalovaného, že odvolání žalobce bylo blanketní (tedy nedoplněné o odvolací důvody), nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
26. K otázce nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí existuje bohatá a ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, jejíž základní principy kasační soud shrnul např. ve svém rozsudku ze dne 14. 1. 2025, č. j. 1 Afs 172/2024-59, bod [34], následovně: „*Z judikatury kasačního soudu vyplývá, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je obecně vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, tedy nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů, kvůli kterým skutečně nelze rozhodnutí věcně přezkoumat (např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů pak musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno*“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). *Správní orgán nemusí reagovat na každou dílčí námitku. Může totiž vystavět vlastní argumentaci, v jejíž konkurenci pak námitky účastníků neobstojí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má proto své místo zejména v situacích, kdy správní orgán opomene na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat* (srov. např. již cit. 1 Afs 92/2012-45, bod 28, nověji např. rozsudek ze dne 17. 8. 2023, č. j. 1 Afs 66/2023-79, bod 23).“.
27. V obecné rovině tedy skutečně platí, že opomine-li odvolací správní orgán zcela (tedy i implicitně) reagovat na některou z odvolacích námitek, pak je takové jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Ovšem k takové situaci v nyní projednávané věci nedošlo.
28. Ač není sporné, že se žalovaný (na základě informace od prvostupňového orgánu, jakož i obsahu jemu předloženého správního spisu) mylně domníval, že žalobce své blanketní odvolání k výzvě prvostupňového orgánu nedoplnil, přesto žalovaný žalobcem doplněný odvolací důvod implicitně (byť nevědomky) vypořádal.
29. Žalobce své doplnění odvolání formuloval velice stroze a obecně, neboť namítal pouze to, že prvostupňovým orgánem „*nebyl vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, navrhopvat důkazy a uplatňovat jakýmkoli způsobem svá procesní práva*“, což podle něj vedlo k překvapivosti prvostupňového rozhodnutí. Jak je ale patrné z výše uvedené rekapitulace odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný přezkoumal postup prvostupňového orgánu, který vydal své rozhodnutí jako první úkon v řízení, přičemž dospěl k závěru, že tento postup prvostupňového orgánu měl oporu v § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, jelikož žalobce v rámci podaných námitek neuvedl žádné konkrétní

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

skutečnosti, či konkrétní důvod, pro který nesouhlasil s některým z bodových záznamů, a tudíž nevyvstal důvod k opatření některého z pokutových bloků.

30. Přitom právě odkaz žalovaného na postup prvostupňového orgánu dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu implicitně vypořádává námitku žalobce, že mu prvostupňovým orgánem nebylo umožněno před vydáním rozhodnutí uplatňovat jeho procesní práva. Žalobce pomíjí, že novelizací zákona o silničním provozu provedenou zákonem č. 271/2023 Sb. (účinnou od 1. 1. 2024) zákonodárce doplnil do § 123f odst. 3 uvedeného zákona následující větu: „*Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem správního orgánu v řízení.*“. V důvodové zprávě se k této legislativní změně uvádí následující: „*Navrhuje se stanovit, že vydání rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů může být prvním úkonem správního orgánu v řízení. Záznam bodů v registru řidičů je evidenčním úkonem a řízení o námitkách proti záznamu bodů nemá charakter řízení o přestupku. Pokud řidič podávající námitky disponuje skutečnými argumenty proti správnosti záznamu bodů, uvede je zpravidla již v samotných námitkách. V praxi tak vedení řízení o námitkách slouží toliko k oddálení okamžiku pozbytí řidičského oprávnění nebo k využití nejružnějších procesních obstrukcí ze strany účastníků řízení. Stanovením tohoto pravidla nebudou účastníci řízení fakticky zkráceni na svých právech, ale sníží se tím administrativní zatížení správních orgánů i obstrukční potenciál institutu námitek proti záznamu bodů v registru řidičů.*“ (dostupné v systému právních informací ASPI pod č. LIT320928CZ). Je tudíž zřejmé, že prvostupňový orgán byl oprávněn vydat své rozhodnutí jako první úkon v řízení, a proto nebyl povinen před vydáním rozhodnutí vyrozumívat žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, navrhopvat důkazy či jinak uplatňovat jeho procesní práva.
31. Žalobce měl možnost proti postupu prvostupňového orgánu podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu v odvolání brojit, neboť prvostupňový orgán v závěru odůvodnění svého rozhodnutí výslovně konstatoval, že postupoval podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, tj. že svým rozhodnutím námitky žalobce zamítl a provedené záznamy potvrdil, přičemž prvním úkonem v řízení bylo právě vydání rozhodnutí. Žalobce ovšem tento postup nezpochybnil, pouze uplatnil obecnou odvolací námitku bez zohlednění konkrétních skutkových okolností daného případu. Ostatně již samotné námitky byly pouze obecné, bez uvedení konkrétního nedostatku či vady jakéhokoli z provedených záznamů, jak na to přiléhavě poukázaly oba správní orgány.
32. Za popsáného stavu věci by bylo ryze formálním a formalistickým postupem, pokud by soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, jak navrhuje žalobce. Žalobci se totiž dostalo odpovědi na podstatu jeho obecně formulované odvolací námitky proti postupu prvostupňového orgánu, tudíž tento měl možnost v žalobě postup prvostupňového orgánu podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zpochybnit. To ovšem žalobce neučinil a nezákonnost napadeného rozhodnutí, ve kterém žalovaný uvedený postup prvostupňového orgánu aproboval, nenamítal. Ostatně to je i důvod, pro který se soud přezkumem zákonnosti postupu prvostupňového orgánu podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu již blíže nezabýval z důvodu výše uvedeného omezení soudního přezkumu ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s.
33. *Obiter dictum* se soud vyjádří k tvrzením žalobce, že prvostupňový orgán měl odvolací argumentaci „*k dispozici*“ po dobu několika dní, protože dle žalobce neexistoval žádný objektivní důvod, aby žalovanému nepostoupil spisový materiál, včetně doplnění odůvodnění odvolání. Tvrzení žalobce je totiž značně zkreslené, resp. nemá oporu v okolnostech případu. Jak upřesnil žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, žalobce (v dané

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

době již právně zastoupen advokátem) sice na svém doplnění odvolání uvedl jako adresáta prvostupňový orgán, ovšem zaslal jej přímo odvolacímu orgánu. Nutno upozornit, že soud vyjádření žalovaného zaslal žalobci k případné replice přípisem ze dne 30. 5. 2024, ovšem žalobce nijak nereagoval, tudíž soud měl uvedenou skutečnost o doručení doplnění odvolání přímo odvolacímu orgánu dne 16. 3. 2023 za nespornou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2021, č. j. 3 As 159/2019-28, bod [19]). Navíc uvedené dokládá i obsah správního spisu v části týkající se odvolacího řízení. Žalobce tedy zaslal doplnění odvolání přímo odvolacímu orgánu, ačkoli mu muselo být zřejmé, že spisový materiál se stále nachází u prvostupňového orgánu (a odvolací orgán tak nebude mít příslušný spis, do kterého by podání žalobce zařadil). Žalobce přitom postupoval nejen v rozporu s poučením z prvostupňového rozhodnutí (dle kterého se odvolání, včetně jeho náležitostí, podává prostřednictvím prvostupňového orgánu), ale též navzdory informaci obsažené v usnesení o určení lhůty pro doplnění odvolání, ze které jasně vyplývá, že prvostupňový orgán postoupí spisový materiál až po uplynutí stanovené lhůty pro doplnění odvolání (usnesení o stanovení lhůty 10 dnů pro doplnění odvolání nabylo právní moci až 16. 3. 2023). Z uvedeného plyne, že i samotný žalobce významnou měrou přispěl k tomu, že jeho doplnění odvolání nebylo včas založeno do správního spisu a oba správní orgány se mylně domnívaly, že žalobce své blanketní odvolání nedoplnil.

34. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že napadené rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jak namítal žalobce ve své žalobě. Žádnou jinou žalobní námitku žalobce neuplatnil. Soud přitom neshledal ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i z obsahu správního spisu, je pak zcela zřejmé, že v projednávané věci se oba správní orgány řídily zásadami a pravidly pro přezkum námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2020, č. j. 1 As 14/2020-28, v němž kasační soud shrnul svou ustálenou judikaturu k rozsahu přezkumu ve správním řízení o námitkách dle § 123f zákona o silničním provozu).

VI.

Rozhodnutí soudu

35. Z důvodů shora popsanych soud posoudil jedinou žalobní námitku, kterou žalobce proti napadenému rozhodnutí v žalobě uplatnil, jako nedůvodnou, a proto žalobu výrokem I. tohoto rozsudku zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

VII.

Náklady řízení

36. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, neboť měl ve věci plný úspěch. Úspěšnému žalovanému ovšem žádné náklady řízení jdoucí nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud proto výrokem II. tohoto rozsudku rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 6. května 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.